

сичкытѣ нейны добры работы : научила са была да непремлъква, сэ да приказка каквот завърне. Когато, на примѣръ, сутрина сѣднеше на работа, трѣбаше да захване тѣй : Хе! хе! има време да свърша шева си : на ли само единѣ птичи кракъ имамѣ да изкарвамѣ до пладня? Какво ще каже мама, съ кръстосаны рѣце ако ма завари? Охѣ, Божке, колко мъченѣ е този шевѣ! ама не ма е грижа мен, азѣ не съмѣ ке-кеве, свършвамѣ го азѣ него и оттатѣкъ ми-нувамѣ. Ей сахатя бій, колко ли удря, не зная ; два, три, четири, петѣ, шестѣ, седемѣ, осемѣ, Ъхѣ! той былѣ разваленѣ, трѣбаше да удари само четири. Какво ли готви, мама за пладня? Доде ми на умѣ : тя казваше снощи, че кайганы ще еготви. Сега е Великыпосты трѣба съ дървено масло да гы опърже. Какво хубаво ѣстие е то, кайганытѣ! и най-много препѣченытѣ, като гы туришь въ уста, тѣ хрущятѣ, хрущятѣ като както снощнытѣ пѣчени орѣхы. Че татко отѣ дѣ ли си науми да му пѣкѣтъ орѣхы? ам че какво трѣбаше да стори, ѣстието го не бываше ни забѣсъ, пѣкъ сухѣ хлѣбѣ не са преглъща. Ако доде днеска Миланка ще ѣ обадиѣ новата си великденска забратка. Дявалско шило е тази Миланка и пѣ-много приказва, само току дардори, отѣ нея неможе челѣкъ да си отвори

10/10
25
30